

Koppelonkujaa 1935-1940 luvuilla.

Koppelonkuja alkoi nk. kylänraittista jatkuen tienristeykseen, josta alkoivat Pihlajamäentie ja Pätiläntie. Myös Seppälän tilan (Pitkälä) mailta tuleva pikkuoja on nimeltään Koppelonoja.

1940-luvun lopulla Lahdesta Koskelle muuttanut Viljo Suomi (Suomen Viikki) alkoi puhua Puutteenkujasta, jota nimeä yleisesti nykyään käytetään. Sitä ei esiinny missään kartassa, kansan suussa kyllä edelleen.

Vanhassa kartassa Purolaa RN.9/9 (Kuustenmaa) vastapäätä on ollut tija RN. 1/8 Koppelo, joka on jatkunut Linnakallion jyrkälle puolelle saakka. Tilan on omistanut silloin Kosken H.l. seurakunta. Vanhoja, yli 100-vuotiaita rakennuksia on edelleen kin jäljellä. Pitkälti toistasataavuotta sitten rakennettu nk. " Snellmannin talo" jossa 1940-luvulla toimi Kosken H.l.Säästöpankki ja postitoimisto toisessa päässä rakennusta, myöhemmin löytyi tilaa vielä "sentraalille" Kosken puhelinkeskukselle. Keskipaikkeilla rakennusta oli huone ja keittiö postinhoitajalle.

Säästöpankkia hallitsi Vieno Leivo.Hänen heleä laulunsa kaikui kurossa aina ylinnä ja Nuorisoseuran näytelmissä hän kuului asiaan. Puhelinkeskusta hoiti yöllä ja päivällä Anna Laine.Puhelinta ei silloin joka talossa ollut.

Postitoimistosta on eniten jäänyt mieleen kaikenlaista,lapsuudesta ja nuoruudesta. Ensimmäinen postinhoitaja, jonka muistan, oli nimeltään Anna Malinen, hän ompeli siinä sivussa työn ohessa kauniita vaatteita, sisarelleni ja minullekin kesäpuvut. Pukuja käytiin sovittamassa ja sopivia tulivat.Posti tuli linja-autossa iltapäivällä ja senjälkeen posti, siis luukku ovesa, avautui, jokainen sanoi nimensä ja sai postinsa.pienempänä lähdettiin aina postiin ja isompana siellä tapasi tuttuja ja vaihdettiin kuulumiset. Postin eteinen oli aina täynnä ihmisiä odottamassa.

Seuraava postinhoitaja oli Anni Koivula, apulainenkin oli jo, Pia Pulkkinen,hänen mentyä opiskelemaan oli postiapulaisena Terttu Sinisalo , jonka jälkeen tuli Kaarina Kolehmainen (Vilen), joka Anni Koivulan jälkeen oli postinhoitajana eläkkeelle asti.

Ensimmäinen rakennus Koppelonkujalla oikealla puolella tietä on vanha kauppa, jonka omisti Mauri Lönnroos. Hän myi liikkeensä v. 1936 Kosken Osuusliikkeelle ja rakennukseen perustettiin n.s. myymälä ll. Kaupassa ei ollut sähkövaloa, katosta roikkui öljylamppu. Sähköt kauppa sai v. 1937. Tämä kauppa oli vanhempieni, Aino ja Arvo Sinisalonen työpaikka. Työaika oli klo 8-18, paitsi lauantaisin klo 8-17. Isäni lähti klo 7 työhön laittelemaan kauppaan kuntoon ja tavaraa hyllyihin. Aitini siivosi kaupan klo 18 jälkeen, kello oli usein 19, kun tulivat kotiin. Sisareni kanssa istuimme usein kaupan rappusilla odottamassa, koska äiti pääsee läntemään. Kesälauantaisin isäni lähti joskus jo klo 3 iltapäiv. Pääjärvelle kalastamaan, äiti oli yksin lopun päivän. Ei oltu niin tarkkoja työajoista. Sunnuntaisin asiakkaat tulivat nk. "Sisäkautta", se tarkoitti meiltä kotoa hakemaan kauppiasta antamaan vaikkapa voita, jos se pääsi loppumaan. Äiti lähti antamaan, asuimme niin lähellä. Muistan erikoisesti kaupan varastossa pienen huoneen kokoisen "laarin" täynnä karkeaa suolaa, heinäsuolaa, heinää korjattaessa sitä käytettiin ladossa estämään heinien pilaantumista. Lapiolla sitä kauppias pisti asiakkaan kuormaan. Kaupassa oli kaikkea tavaraa, jota silloin tarvittiin, maitoa omaan kannuun, voita senkokoinen pala, kun tarvittiin, leipää, jota tuli silloin linja-autolla Lahdesta Oululaisesta, astioita, nappeja, nauvoja, öljyä y.m. kankaat varsinkin olivat kauniissa pakassa, ihanat kirkkaat kukkakuosit. Muistan myös yhden kiiltonahakengät, joita minun teki kovasti mieli, mutta ne olivat minulle ihan liian suuretkin. Ihailin aina niitä niin kauan kun ne myytiin.

Kauppa talossa ei enää ole, mutta yli 100 vuotta se on kestänyt varmaan melkein samanlaisena. Talo on nykyään asuntona.

Vastapäätä Osuusliikettä oli 1930-luvun lopulla ja vielä 1940-luvullakin punainen myllytupa, joka oli mylläriin asunto. Silloin oli mylläriä Vihtori Eskola-niminen mies, iso ja komea, vaimo oli pieni ja hento.